

Type vraag: *Vraag om uitleg*

Van: Jan Busselen

Datum van indiening: 10/09/2026

Aan: **Dirk De Smedt**

Bevoegdheden: collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken

Onderwerp: het verdwijnen van KANS Centraal Meldpunt en de nieuwe aanpak van schooluitval

Klik of tik om tekst in te voeren.

Geacht collegelid De Smedt,

In een recent interview met BRUZZ stelt u dat onderwijs voor u “de kern van het succes van de Vlaamse Gemeenschap” is. U benoemt daarbij ook de problematiek van schoolverzuim en schooluitval. U noemt die problematiek “gigantisch groot” en stelt dat de aanpak ervan een belangrijke prioriteit is. Dat is terecht. Achter problematische afwezigheden zitten vaak complexe situaties waarin onderwijs, welzijn, gezin, gezondheid, armoede en psychologische problemen samenkomen. Daarom is het belangrijk dat er niet alleen ondersteuning is binnen de school, maar ook wanneer een leerling, gezin en school vastlopen.

Tegen die achtergrond baart het verdwijnen van KANS Centraal Meldpunt Brussel ons zorgen. KANS was sinds schooljaar 2017-2018 een netoverstijgend initiatief onder regie van Triptiek vzw, de samenwerkingsorganisatie van de drie Brusselse CLB's. De financiering liep tot 30 juni 2026 en werd niet verlengd. Sinds 1 augustus bestaat KANS niet meer.

KANS had drie belangrijke functies: consult en informatie, trajecten op maat uitwerken en regisseren en het Brusselse zorg- en hulpverleningsaanbod ontsluiten. Het richtte zich op leerlingen, ouders, scholen en zorgprofessionals, in het bijzonder CLB-medewerkers.

De meerwaarde zat onder meer in het netoverstijgend werken. Een complexe casus werd bekeken vanuit de concrete noden van de leerling. Dankzij de multidisciplinaire expertise en het beroepsgeheim van de CLB's kon KANS vervolgens verschillende betrokkenen samenbrengen en de regie opnemen wanneer meerdere vormen van hulp nodig waren.

En die nood lijkt niet kleiner te worden. De cijfers van KANS tonen over de jaren heen een duidelijke stijging van de aanmeldingen, zowel uit het basis- als het secundair onderwijs.

Stel bijvoorbeeld een zevenjarige leerling met veel afwezigheden en te laat komen, een leerachterstand en toenemende demotivatie, terwijl er ook problemen/uitdagingen zijn binnen het gezin. Dan volstaat extra ondersteuning binnen de school niet noodzakelijk. Er kan tegelijk nood zijn aan gezinshulp, psychologische begeleiding, leerondersteuning en een concreet plan om de leerling opnieuw naar school te krijgen.

Precies daar lag de meerwaarde van KANS: verschillende betrokkenen samenbrengen, een traject op maat uitwerken en ervoor zorgen dat iemand de regie bewaakt.

Tegelijk kiest u in de nieuwe aanpak duidelijk voor een versterking van Time-in. Dat is op zichzelf positief. Scholen moeten problemen inderdaad zo vroeg mogelijk kunnen opvangen en versterkt worden in het uitbouwen van een positief schoolklimaat. Maar Time-in en KANS zijn niet hetzelfde. Time-in richt zich vooral op ondersteuning binnen de school. KANS bood ondersteuning bij complexere situaties waarin het schoollopen al ernstig onder druk stond en waarbij een meer intensieve individuele aanpak en trajectregie nodig waren.

De fundamentele vraag is dus: wat gebeurt er met de leerlingen voor wie Time-in niet volstaat? Ook de rol van de CLB's binnen de nieuwe aanpak lijkt nog onvoldoende duidelijk. Als een CLB-medewerker vandaag met een complexe casus zit waarbij school, gezin, psychologische hulpverlening en andere diensten moeten worden samengebracht, waar kan die persoon dan terecht?

Daar komt nog een bredere bekommernis bij. Terwijl u het belang van preventie benadrukt, heeft de Brusselse regering beslist om de financiering van veertien preventieprojecten stop te zetten, waaronder JES en Teach for Belgium. Schooluitval ontstaat immers niet alleen binnen de schoolmuren. Jongeren hebben ook nood aan begeleiding en ondersteuning die grootstedelijke maatschappelijke problemen aankaarten.

Daarom heb ik vijf vragen.

1. Waarom heeft de VGC beslist om de financiering van KANS niet te verlengen, ondanks de stijgende vraag naar de werking? Welke inhoudelijke en budgettaire afwegingen lagen aan die beslissing ten grondslag?

2. Hoe maakt u binnen de nieuwe aanpak het onderscheid tussen leerlingen die geholpen kunnen worden met Time-in en leerlingen die nood hebben aan intensievere individuele begeleiding en

trajectregie? Waar kunnen leerlingen en gezinnen terecht wanneer ondersteuning binnen de school onvoldoende blijkt?

3. Hoe beoordeelt u de expertise die KANS sinds 2017 heeft opgebouwd? Erkent u de specifieke meerwaarde van de combinatie van CLB-expertise, multidisciplinariteit, beroepsgeheim, netoverstijgend werken en trajectregie? En waar wordt die expertise vandaag voortgezet?

4. Welke concrete ondersteuning krijgen de drie Brusselse CLB's vanaf nu bij complexe dossiers rond schooluitval? Waar kunnen CLB-medewerkers terecht voor consult, netwerkvorming en trajectregie wanneer zij zelf vastlopen met een complexe casus?

5. Tot slot: hoe garandeert u dat ook het basisonderwijs voldoende aandacht krijgt? De cijfers van KANS tonen immers een duidelijke stijging van de aanmeldingen uit het basisonderwijs, terwijl de nieuwe Time-in-aanpak sterk lijkt te vertrekken vanuit het secundair onderwijs. En hoe verhoudt het verdwijnen van KANS zich tot uw ambitie om schoolverzuim en schooluitval krachtig aan te pakken, in combinatie met de besparingen op andere preventieve jongerenwerkingen?

Dank u.

Met dank voor uw antwoorden,

Jan Busselen

